

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בכורות דף יא:

הלוקח טבלים ממורחין מן הגוי, מה הדין?

מה הטעם?	מה הדין?	
"דגנך" - ולא דיגון עכו"ם ¹	פטור ממעשרות	מירחן הגוי בעצמו
דאין קנין לגוי להפקיע ממעשר ²	חייב לעשרן אבל הן שלו	ישראל אריס של הגוי מירח

המפקיד פירותיו אצל כותי ואצל עם הארץ או אצל גוי, מה דינם לגבי תרומה ושביעית?

אצל גוי	אצל כותי ואצל עם הארץ	
צריך לתרום - ולתת לכהן וללוי ⁴ ומתבער	הרי הם בחזקתן ³	לת"ק
הפירות הם דמאי ⁵ ונתורם והן שלו ⁵	הרי הם בחזקתן	לר' שמעון

¹ דדרשינן "מעשר דגנך" - כאילו כתוב "מעשר דיגונך" - דהיינו שאתה עשית את המירוח ולא מירוח של גוי שפטור. [וכבר העירו התוס' (בד"ה דגנך) שכל זה שייך רק למ"ד דס"ל דגנך - למעט דיגון עכו"ם, אולם למ"ד דמחייב דיגון עכו"ם - אפי' בגדל ברשות העכו"ם, בודאי שחייב במעשרות.

² כלומר, אחרי שמקבל האריס את חלקו הוא צריך לעשר אותם - כיון שפעולת המירוח נעשתה ע"י ישראל (ווי"מ משום שמתברר שזה חלק של ישראל, ע'י קהלות יעקב סי' י'), ואף של התבואה של הגוי סובר המ"ד הזה ש"אין קנין לגוי בא"י להפקיע מיד מעשר", אולם התרו"ם הם של הישראל משום שאומר לכהן וללוי אני בא מי שאין אתם יכולים להוציא ממנו את הפירות ע"פ דין, ולכן גם ממני לא תוציאו.

³ ולא צריך לעשרן וכן לא צריך לבערן בסוף השנה (כשהקפיד בשביעית פירות שאינם של שביעית) - דלא חיישינן שמא הם החליפו אותם.

⁴ פירש"י דזה כמ"ד דס"ל דמירוח העכו"ם אינו פוטר וצריכים מעשר, אבל למ"ד דמירוח העכו"ם פטור, גם אם יחשבו כפירותיו הם פטורים ממעשר.

⁵ כך פירש ר' אלעזר את מחלוקתם, דהיינו שלת"ק ודאי הגוי מחליפם ולכן צריך לעשרן בתורת ודאי וליתנן לכהן וללוי, ואילו לר"ש רק ספק אם מחליפם ולכן מעשרן כדמאי ולא נותן לכהן וללוי. וביאר אב"י שכל הנידון הוא לגבי תרומה גדולה, כי לגבי מעשר כבר אמר ר' חנינא לעיל [ור' יהושע בן לוי לקמן] שמעשרן והן שלו אפי' בודאי הפירות של הגוי.